

Ἐπίτοσ δ' οἱ μόρτηδες κ' ἔλ' οἱ χασιποπάται
 θά φέρωνται σὺν ἤθικαι καὶ πρῶσι πασιπῶται.
 Ἐπίτοσ δὲν ὁ ἀκούσιωμ' ἄν τὸν Ἰακάρῃ φρονιάδῃ
 κ' ἄγχιούσι σκασιωμοῦς,
 καὶ μήτε θά χωρίζουσι χασιπῆτων μπαλάδας
 κεράλῃα καὶ λαυροῦς.

Μήτε χασιποπάτης θά φαίνεται θεαροῦς
 μεσοῦσης τῆς ἡμέρας,
 καὶ μόνον στοῦς πατέρας
 θά εἶδεται χασιφ.

Ἐπίτοσ καὶ ξενούτῃα θά λείφουσι φρικτὰ
 καὶ τράπουλας ἔγχιληματα,
 κ' ὁ Γούναρης μόνῃα σκυφτοῦς θά ξενουτῇ
 σὲ νοῦμερα κ' ἔλσιμματα.

Ἐπίτοσ θά ζητοῦν πτωχίον κ' ἀπὸ μάρμορα κ' ἀπὸ μαίας,
 κ' ἢ μαυευτικῇ τελείῃ...
 Ἰωσι κ' ἄλλας, Περιχλέτο, παραδώσωμεν σημαίας
 εἰς τοῦ κράτους τὰ Σχολεῖα.

Κ' ἐγὼ τότε σὲ μουρέλῃα
 κ' ἄλλῃτῃς γεναιοφίχουσι
 λιγωμένοσι εἰς τὰ γέλωμα
 ὅ' ἀπαγγεῖλαι τέτοιοσι στήχουσι:

Εἰς τὸν Ἰσκιὸ τῆς σημαίας τῶν ὄνειριον τῶν μεγάλων
 νὰ μασιεύουσι θά λέτε μὴ χαρὰ τὰ παιδικὰ σας,
 κ' ὅταν δὲν σὰς προβιδέζουσι τὰ κεράλῃα τῶν δασκάλων
 νὰ τὰ σπάτε' σ' ἄνομα τῆς πρὶν νὰ σπάσουσι τὰ ἄδικά σας.

Π.— Ἐπίτοσ ἐνθουσιασμοῦς
 ὅ' ἀνάφη πρὸ πολὺς,
 ἐπίτοσ ἐξωρατισμοῦς
 μεγάλου τῆς Βουλῆς.

Γιὰ κύτταξ, θρὲ Φασουλή, τὴν ἀξεδοναλοῦσα
 τὰ μεγάλα λοῦσα.
 Ἐπίτοσ δ' ἄλλῃξανα, καὶ φῶτα καὶ θερμάστραις,
 κ' ἔπιπλα καὶ καθίσματα... τὶ λοῦσα καὶ τὶ πάστραις.

Ἐπίτοσ δια τέλεια
 μὲς σ' τὸν Ρωμῶν τὴν πλάσιον,
 καὶ σ' ὄλουσι ἐπιμέλεια
 πρὸς ἔργα καὶ πρὸς δρᾶσι.

Πῶς ἐντυφροῦν τὰ μάτια τοῦ κάθε πατριότου
 σὲ κάθε κἀκομὰ τῆς πολυτελεῖς ὄρασιον...
 γιὰ κύτταξ τὴν ἔδρασι τοῦ ταίλιγκα τοῦ πρώτου,
 μὰ κύττα καὶ τὰς ἔδρας ἄλλων τοσπαναρίων.

**Ὁμιλία τῶν ξυλιῶν
 περὶ βουλευτῶν Ἑλλήνων.**

Π.— Ἦ γλωσσὸ μαρ κ' ἡ κηράτα
 εἶναι τρέλλα Φασουλή,
 κ' ἢ μεγάλη τῆς τὰροκ
 ἔχει γίνεσι πρὸ ψηλή.

Φ.— Ἄ προκὸ πὸ λὲς μὲ τούτῃ
 τὴν τὰροκ τῆς φαφούτῃ.

καὶ μοδρῆται σ' τὸν νοῦ
 τοῦ Γερῶν-Πρῆσι, τοῦ Γερμανοῦ.

Τῆς Γερμανίας ὁ Γερῶν-Πρῆσι, ποῦ μ' ἐρίται πολὺν
 ἀποσχολεῖται κατ' αὐτάς καὶ μ' ἀερίσπραις,
 ἐπάνω σ' ἀερίσπραισι πῶτων τοῦ Ζεππελίν
 εἰδέχθη τὸν πατέρα, τοῦ ποῦ γιγρ' ἔξῃ Ἀστράιας.

Κ' ὁ Κάρτερ ἀνέθηκε σὲ μὴ ψηλή τὰροκ
 κ' ἐπὶ ἄροκ ψηλὰ ψηλὰ καὶ σπιδροῦ τοῦ μπράτσα,
 τὸ δὲ παιδί τοῦ Κωισαροῦ ἀπὸ τοῦ Ζεππελίν
 ἔρριξε σ' τὸν πατέρα του, μικρᾶν ἐπιστολήν.

Π.— Τὶ λὲς, μωρέ;
 Φ.— Θέλω νὰ πῶ πῶς εἰμπορεῖ μὴ μῆρα
 τριαῦτα καὶ παρόμοια νὰ γίνουσι κ' ἔδω πέρα,
 κ' ἔλ' οἱ δικοὶ μας οἱ Γερῶν-Μπρίτσι καὶ πρῶτοι σ' τὴν Βουλῆν
 ἐπάνω σ' ἀερίσπραισι νὰ τρέχουσι Τερπελίν,
 καὶ ν' ἀνεβαίνουσι κ' ἔμεσις ἐπάνω σ' τὴν τὰροκ
 καὶ νὰ μὰς ρήγνουσι βροχῆδον νομοσχεδίων μῆτοσι.

Π.— Δὲν σὲ καταλαβαῖναι καὶ νὰ μὲ συγχωρῆς.
 Φ.— Νὰ κ' ὁ Μητροπολίτης μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς.
 Ἰωσι νὰ πᾶν χαμῆνα κ' ἐπίτοσ τὰ διαβάσματα,
 τὰ ἔξορῃα καὶ τὰ γράμματα.
 Ἄλλ' ἄν καὶ Πατριάρχῃσι καὶ Πάπασι μὰς διαβάσῃ
 κ' ἔκεινοι, Περιχλέτο, τὰ λόγια τοῦ θά χάσι.

Π.— Ἐπίτοσ, φίλε Φασουλή,
 θά δούμε σ' τὴν Ἀνατολή
 καὶ τῆς Τουρκίας τὴν Βουλῆ.

Ἐπίτοσ ὁ ἀκούσι κ' ἢ Σταμποῦλ ρητόρων ταρετίσματα,
 ἔπίτοσ ὁ ἀνοῖζουσι πὸ λὲς
 δύο γειτόνισσι Βουλαῖς,
 κ' ἢ μὴ σ' τὴν ἄλλη, Φασουλή, θά στέλλῃ χαιρετίσματα.

Ἐπίτοσ θά γίνουσι τόσα παράξανα σ' τὴν σπαιρα,
 σ' τὴν Πόλι κ' ἔδω πέρα.
 Ἐπίτοσ κ' ὁ Σουλτάνου μὲ λόγον ἐναρκητήριον
 μονάχου του θά ἀνοῖξῃ τὸ νέον Βουλευτήριον.

Πολλὰ θά πῆ περι θεομῶν κ' ὁ Παπισάξ, Λαγάρ.
 Φ.— Φαντάζομ' εὐχαριστοῖσι κ' αὐτοῦ πὸ θὰ τὴν πάρῃ,
 ὅταν ἰδῇ μετὰ χαρὰς τριγύρω συνηγένοσι
 ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ καὶ γηγενεῖσι καὶ ξένουσι.

Ἐπίτοσ θά γίνουσι πράγματα,
 πὸς κάθε νοῦσι θά φρεῖξῃ,
 παντοῦ τῆς γῆς Συναγῆματα
 κ' ὁ Σάχης θά κηρῶξῃ.

Ἐπίτοσ κληροῦσι εὐτυχῆς γιὰ τὸν Ρωμῶν θὸς δὲ λάχῃ,
 ἐπίτοσ λένε Σύνταγμα νὰ κόνουσι κ' οἱ Φελλάχοι.
 Ἐπίτοσ θὰ πολιτευθοῦσι ἐλευθέρουσι καὶ δευλοῦ,
 ἐπίτοσ κόμμα θά γενῇ Ζαήμη—Κυριακούλη,
 ποῦ τὴν ὑπάτην ἄφρσι τῆς Κρήτης Ἀρμοστειῶν
 κ' ἄλλουσι ξαναγύροσι σ' τὸν ἄλλων τὴν ἔσπιαν.

Ἐπίτοσ ἀληθῆς ἀγὼν
 καὶ σφοδρὰ κοιμάτων μάχη,
 ἔπίτοσ κ' ἢ Τουρκία θά χῃ
 ἐξελέγῃσι ἐκλόγῃ.

Νέφος έρχεται δαρό
και πάζει την Εθρόνην...
Σούτ...ο Κόντης προχωρεί
κι' ελ' οι Σύμβουλοι κατόπι.

Π.—

Νομείς πως βαστάζει τον Άτλαντα στας ώμους,
μά μπαίνει διασποράς
κι' ο ρέκτης Ναυτικός,
πούχει δουλειάς με φούντιες γιά τους Υγειονόμους.

Φ.— Άνοιγουν δλοι τόπο κι' ο Μπαλατιζής να μπή...
πως τον κυττούν οι Πρέσβεις κι' ο σύμμαχος Ναμπή.
Μά να κι' ο της Παιδείας ο και σηματοδότης,
προβαίνει κι' ο Στεφάνου, πούναι κεφάλι πρώτης,
κι' έχει γιά τον Λομβάρδο τροφάριας κι' άφρονιαις,
κι' ο Γούναρης αν ταίρος από της άφρονιαις.

Προβαίνει κι' ο Λεβίδης... την δράση του τραγοδά...
τούτος τ' ο Παρλαμένο μ' ες τ' ουανι κουλάκι,
μά και στον Φαληρέα κατόπι γιά την Σούδα,
κι' ελκε γι' αυτόν φουτζούκι: γιά σουκούε Νικολάκη.

Π.— Τόν' ελέπεις τον Μπουφίδη;

Φ.— Άνε πως γιά τμή
τά τον ανακηρόσον του κόμματος μαμμή.

Π.— Πορν άλλον ελέπεις τώρα;

Φ.— Κι κλάρο μη κυρία.

Π.— Άλήθεια κι' ο Καρτάλης πως ήλκε Προεδρία;

Φ.— Μ' έρωτης, Περιλέτο και σύ;

Φ.— Άχι ποιος φεύγης τ' ο κάλλος μισεί;

Π.— Προσμένουν στα προαίλια πολλοί, που θέλουν θέσι...

μά ποιος αυτός, έβι Φασουλή, που προχωρεί με φίσι;

Φ.— Κάποιος Νεώτατος, ο οποίος πως είναι, βι γομάρι,
κι' ήλκε και τούτος από μ' ες μαθήματα να πάρη.

Π.— Προσέρχονται τ' ο κόμματα μετά σκουδής μεγάλης,
άλλ' έρωτης πως έν φαίνεται της μεζονος ο Ράλλης;

Φ.— Πήγγε' φηλά' στα Γράμματα τ' ο πρόποντα ια' πη.

Π.— Καλλίτερα' στα Γράμματα παρά' στο Κοροπί.

Φ.—

Τ' ο λέει: εσάτερα, κορτά,
τ' ο λέει σιαρότα,
σφάζουν μοσχάρια σιευτά
τρανών καπετανάτα.

Έστην' Ηπειρο την Εχαρα
τόν συνοδεύουν δμνοι,
χίλια κανάραζα ζάχαρι
νά ρίξτε' στη λίμνη
γιά να γλιτώνη τ' ο νερό
νά πη χειλάκι φλογερό.

Κάθε μοχθονταί τιμα,
μωρή φαρμακομότη...
Ο Κόντης ες τ' ο θήμα
την έναρξιν κηρότι.

Π.—

Φ.—

Γιά' δέξ τον... ματογυάλμα,
έβι Περιλέτο, εδέξ,
κι' ο κόμοος με κεφάλμα
πολιτικά τυρβάσι.

Υπόσεται πολλά
παντοειδή κιάλα,
και ετρανίζου ένλο.

Είθε κι' η Ρουμπεσώνη
ταχύτα να γίνη
του κόμοου περιβόλι.

Ἄλλὰ κι' ἐγὼ φωνάζω μὲ νήστες καὶ χορτάτους:
εἶθε κι' ἡ Ρωμιοσύνη μορφὴν νὰ λάβῃ κράτους,
κι' εἶθε τῆς Καζαμπλάνκας τὸ νέον ἐπιπέδιον
νὰ μὴ γενῆ καθόλου ὁτὴν θράση μας ἐμπόδιον.

Πλὴν εἶθε κι' ἡ συνέντευξις τοῦ Κάιζερ ἐκείνη,
ποῦ τόσον ἡ παγκόσμιος διαταράχθ' εἰρήνην,
μηδέποτε καὶ πᾶν Ρωμῆον τὰ νεύρα νὰ περάξῃ
καὶ τῆς Ἑλλάδος τὴν Βουλὴν νὰ μὴ διαταράξῃ.

Ἱσπανιενέσεις μερικαὶ λίαν πατριωτικά.

Φ.— Τοὺς κλεινοὺς ἀντιπροσώπους
μετ' ἀγάπης ἀγαρεθῶ,
καὶ τοὺς τόσοὺς τῶν τοὺς κόπους
διαρκῶς ἐπικροτῶ.

Νάτο πάλι τὸ Ντοβλέτι
κι' ἡ Βουλὴ τοῦ σαχατῆ...
ἤλθε πάλιν ἡ μελέτη
κι' ὁ καιρὸς τοῦ ρουσφέτιου.

Ἄ καθένας βλέπει σ' ἄλλους μεγαλεπήβολοι πάλης
θάρρος ἀφιλοκερδῆς...
ἔφτος λείπει πρὸς τοὺς ἄλλους
κι' ὁ περιφημὸς μερδῆς.

Ποτα κι' ὁ μερδῆς αὐτὸς
ἐνθυμίζει γαγονάτι...
δὲν θὰ παύεται κρυφτῶ
ἀπ' ὀπίσω του σὰν πρῶτα.

Μὰ τώρα, ποῦ καὶ τοῦ μερδῆ δὲν εἶναι τὸ μυστήριον
κι' ἐπῆλθε κάπως ἀλλαγὴ μέσα στὸ Βουλευτήριον,
δὲν τὸ νομίζετε καλῶ
ν' ἀλλάξετε καὶ οὐς μυαλό;

Μάτια νὰ μὴ γουρλώνετε,
νὰ μὴν παραμαλλώνετε,
νὰ σκέπτεσθε γοργότερα,
νὰ λέγετε λιγώτερα,
καὶ νάνα: λίγο φρόνιμο
κάθε κεφάλι γόνιμο;

Ἄ: ἀρεπῆς δὲν κρίνεται νάνα τὸ Βουλευτήριον
ὡς εἶδος ὑπνωτηρίων;
ἡ χρεὸς Συναγματικῶν θαρρεῖτε τὸ χασμάσθαι,
τὸ ρέγγειν, τὸ κοιμάσθαι;

Ἐἴτετο σὰς παρακαλῶ τὴν ὀνηλιαν ἄριτε,
καὶ τὸ κοιμάσθ' ἐν τῇ Βουλῇ
θαρρῶ, πατέρας ὀνηλιολοί,
πῶς οὐ κανένα Σύνταγμα ρητῶς δὲν ἀναγράφεται.

Τὸ ρέγγειν κἀν προσέχετε νὰ τὸ περιορίζετε...
τὸ περὶ Παίδων ἀγωγῆς καὶ οὐς θὰ τὸ γνωρίζετε,

ἀλλ' ὅμως μία σύγχρονος δὲν θὰ ἄρεθῇ καυκάλα
περὶ Πατέρων-ἀγωγῆς νὰ γράψῃ μέσα στ' ἄλλα;

Σὰς ἀσχημίζων σχήματα καὶ μορφασμοὶ πύθικων...
ταῦτα κι' ἐφέτος σὰς λαλῶ καθ' ὄψηλὸν καθήκον,
ταῦτα σὰς λέγει κι' ὁ λαός, ραγγῆς ἐπαικῆς,
ποῦ ρίχνει πέτρα πίσω του καὶ φύγει μετανάστης,
μὰ ταῦτα θέλαγε κι' ὁ Τάφτ ὁ τῆς Ἀμερικῆς,
καὶ κάθε συνταγματικὸς κι' ἀνεύθυνος δυνάστης.

Π.— Πάει καὶ τούτ' ἡ τελετή,
νὰ θιρώθῃ πᾶ κι' αὐτὴ
νὰ λὲν πῶς κάνουν κατὰ τί.

Φ.— Ἄς εὐχρηθῶμεν σήμερα κι' ἐμεῖς, ἀγαπητέ,
τοῦ χρόνου μ' ἀρῶσται νὰ λθῶν οἱ βουλευταί.
Εὐχρὴν ἀφίνω καὶ γὰρ σὲ τὸν τιμὸ κι' ἐνάρετο
νὰ γίνῃς μέλος τακτικῶν τῆς Ἀθηνᾶς.— Ὑγείας,
κι' ἀκμαίος νὰ χορτοφαγῆς μαζί μὲ τὸν Φιλάρετο
διδάσκαλος κι' ἀπόστολος λιτῆς φωτοφαγῆς.

Π.— Ζήτω καὶ στοὺς πατέρας μας καὶ κάθε μας παπούλη...
Δύοις βροντᾶ κι' Ἀνατολή,
καὶ τώρα μέλπει κι' ἡ Βουλὴ
καθὼς στὰ Παναθήναια κι' ἐκείν' ἡ Κοτοπούλη.

Ἐγὼ θάμα μὰ νὰ ζευσέκα,
ποῦ σὰν ψηφίω
θὰ ρουχαλλίω
μ' ἔναν ὄνειρο, ποῦ κάνει: γὰρ δέκα.

Φ.— Ἦλθαν τὰ θρονάκια μας,
τὰ καθαρινάκια μας.
Ἦλθαν οἱ πατέρας μας,
δλ' ἡλεκτρισητῆς,
οὐς ἀργαὶ γαστέρας μας
μετεωροσητῆς.

Π.— Ὁ Ρωμηὸς, μεθύστε,
ξένομαστοὶ καθίστε,
σὺρτε στὰ κονάκια σας,
κάνετε νανάκια σας,
κι' ἦλθαν τὰ θρονάκια σας.

Φ.— Ταῦτα φωνάζω τοῖς αὐτοῖς πρὸς τέκνα καὶ πατέρας...
κἀμῆλος δὲν διέρχεται τρυφαλίαν δελόνης,
ἀλλὰ κἀμῆλα δέδινα διέρχεται γαστέρας
πατριωτῶν λιμάρηθων μὲ λαλιὰν κορώνης.

Καὶ κἀμῆσσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Μετ' ἐτόπουλος ὁ Ντ. Δευθύβιον ἐν σοφίᾳ
τεχνικῶν ἐργασῶν καὶ συμπόσεων γραφεῖα,
δέχεται κι' ἐκμεταλλεύσεις, εἰδικότες κατὰ πάντα...
μένει ὁτὴν ὁδὸν Σταθίου, τέσσαρ' αἰῶν καὶ τριάντα.